

Νόμων. Μεταφράσεις ἄρθρων τοῦ «Οἰκονομολόγου» τοῦ Λονδίνου, ἐκ τῶν ὁποίων πλείστας ἐφιλοξένησεν ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος.

Ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας καὶ πλέον πᾶσαι αἱ κατὰ καιροὺς ἐκδοθεῖσαι ἐφημερίδες, οὐδεμιᾶς ἐξαιρουμένης, ἐδημοσίευσαν οἰκονομολογικὰ καὶ λογιστικὰ αὐτοῦ ἄρθρα. Διάφοροι μελέται περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τὴν ἐν ἔτει 1877 δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀληθεῖα» ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Σκέψεις τινὲς περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων». Μεταφράσεις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς Διπλογραφίας τοῦ *Astrup Cariss* καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Μετὰ τῶν γνωστῶν οἰκονομολόγων Λόου καὶ Ροῦ, συνειργάσθη ἐπὶ μακρόν. εἰς πάσας δὲ τὰς κατὰ καιροὺς συσταθεῖσας ἐν τοῖς διαφόροις Ὑπουργείοις Ἐπιτροπὰς πρὸς ἀναδιοργάνωσιν λογιστικῶν νόμων ἢ τακτοποιήσιν λογιστικῆς ὑπηρεσίας, ἔθεωρεῖτο ἀπαραίτητον μέλος. Ἐπίσης πλείστακις διωρίσθη μέλος ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν.

Τοιοῦτον ἀκούραστον ἐπιστήμονα καὶ δυσαναπλήρωτον ὑπάλληλον ἀπωλέσαμεν, οὗ ἡ μνήμη ἔσσει θὰ παραμείνῃ ἀνεπίληστος.

✱

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΟΤΤΑΚΗΣ.—Κάλλιστος ἐπιστήμων, πολίτης ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ πατριώτης κράτιστος, διεκρίθη κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ ἐπὶ φιλανθρωπία καὶ χρηστότητι χαρακτήρος, Ὀπαδὸς τῆς μεγάλης ιδέας, ἣτις ἐπέπρωτο νὰ καταχλευασθῇ μὲν ἐν τῷ παρελθόντι, μόλις δὲ ἀναπτρωθεῖσα ἐκ τοῦ καταλαβόντος τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τυφλοῦ πολεμικοῦ ὄργασμοῦ, νὰ δεχθῇ νέον κόλαφον καὶ νὰ ὑποσταλῇ, ἔνεκα τῆς ἀναξιοτήτος τῶν ὑψωσάντων τὴν σημαίαν αὐτῆς, διεπνέετο ὑπὸ τῆς ἀληθεστέρας φιλοπατρίας, ἐπεκτείνων τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ κοινῶνι καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, πάντοτε ὠφέλιμον καὶ ἀγαθοεργόν. Γεννηθεὶς τῷ 1833, νεώτατος ἀπεπεράτωσε τὰς Ἱατρικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, καταταχθεὶς μετέπειτα εἰς τὸν Στρατόν, εἰς ὃν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑπηρέτησεν εὐδοκίμως καὶ μετὰ παραδειγματικοῦ ζήλου. Εἴτε ἡ ἀρετὴ συγγενᾶται τῷ ἀνθρώπῳ, εἴτε εἶναι ἐπίκτητος, τοῦλάχιστον ἐν μέρει, ὁ **Ε. Κοττάκης** κατεῖχεν αὐτὴν κατ' ἀμφοτέρα τὰ εἶδη, ὀλόκληρος δὲ ὁ βίος αὐτοῦ πρόκειται ἀγλαῆ εἰκὼν τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ φύσεως καὶ τῆς δοθείσης αὐτῷ ἀγωγῆς παρὰ τῶν ἐναρέτων γονέων του.

Ἐν τῇ ἐξαιρέτῳ ἐπιστημονικῇ ἐργασίᾳ τοῦ **Ε. Κοττάκη**, αἱ ἀφιλοκεοδεῖς καὶ ὄντες μεγάλαι ἐκδουλεύσεις του ὡς ἱατροῦ κατὰ τὴν ἐνταῦθα δεινὴν ἐπιδημίαν τῆς χολέρας καὶ τῆς εὐλογίας, ἀποτελοῦσι τὸν εὐγενέστερον σταθμὸν τῆς ζωῆς του, αἱ δὲ αὐθόρμητοι τότε ὑπηρεσίαι του, μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας ζωῆς αὐτοῦ καὶ αἱ διαρκεῖς ἀγαθοεργαίαι πρὸς τοὺς πάσχοντας εἰκονίζουσι παραδειγματικῶν τὴν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ἀξιοζήλον ἀφοσίωσιν τοῦ ἀληθῶς πατριωτικωτάτου Ἀνδρός. Πρὸ ἐτῶν ἀποσυρθεὶς τοῦ Στρατοῦ ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὴν 4^{ην} Μαΐου 1897.

ΑΘΑΝΑΣΙΩ, Δ. ΛΕΟΝΑΡΔΩ,

Ἐσὺ δὲν πέθανες μακρὰ
Σὲ ξενὴ γῆ δὲ σ' ἔχουνε κοιμήσει,
Κλωνόγυρτη δὲ σὲ σκεπάξ' Ἰτιά
Καὶ δὲ μοιρολογεῖ τὸ κυπαρίσσι
Τῇ νιότη σου καὶ τῇ χαμένη σου ὁμορφίᾳ.

Στῆς μάνας σου κοιμᾶσαι τὴν καρδίᾳ
Καὶ στοῦ πατέρα σου κλεισμένος εἶσε πάλι·
Σοῦγινε τώρα σάβανον ἢ μιὰ
Καὶ στρώμα καὶ προσκέφαλον ἢ ἄλλη!

(1897)

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ